

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség Kossuth Lajos-utca 4. szám alatt van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

Nyílt levél

a vármegyei Színügyi Bizottsághoz!

A vármegyei színügyeknek kilencz évi kitartó megfigyelése indít arra, hogy nyilvánosan szóljak a mélyen tisztelt Bizottsághoz.

Ez idő alatt a Désen megfordult társulatok előadásainak állandóan szorgalmas látogatója, hosszabb időn át pedig, ha szabad annak neveznem: kritikai regisztrátora is voltam, mind ennek daczára azonban még se pusztán a magam, de a velem érzők legnagyobb részének meggyőződését és tapasztalatát mondom el, ha bátor vagyok kijelenteni, hogy az említett idő alatt úgy a társulatok művészi erőinek összeállítása, mint az előadások művészi niveau-ja, praecisitása, kiállítása és összevágó színrehozatala körül fokozatos és állandó, sőt az utóbbi időben valóságos rohamos hanyatlás mutatkozik.

Eddig a műsoron bemutatott újdonságok nagy tömege, mely a fővárosi, sőt nagyobb, európai hírű műveknek legalább mégismerését lehetővé tette, súlyos mentőkörülmény gyanánt hullott a kritika serpenyőjébe a gyöngeségek ellenében, de a jelenleg itt működő társulat ez évadon át bemutatott műsora a director „ifjúi hévvel és lelkesedéssel” tett fogadkozásai daczára is, még ezt az egyetlen mentőkörülményt is alaposan tönkretette.

Ismeretes ma már, még a színügyekkel egyáltalában nem foglalkozó nagy közönség előtt is, a t. Bizottságnak amaz előrelátható mentsége, hogy a vidéki színészet országos rendezése, a Bizottság szabad rendelkezési jogát alaposan megbénította, — meg hogy a Bizottság és a színügyi alap csekély anyagiakkal való rendelkezése, nagy nehézségeket támaszt; ámde mindennek daczára három fő és nagyfontosságú joga a Bizottságnak, még ez újabb változások daczára is nemcsak hogy érintetlen marad, de sőt fokozott mértékben lép előtérbe. Ez a három főtevékenység pedig: a működni kívánó tár-

sulat előre bemutatni kötelezett műsora, úgyszintén a társulat előadásai és működő erői felett való szigorú kritika és a színház nézőtéri és színpadi rendje feletti felügyelet. Ezt nemcsak a színügyi bizottságok országos utasításai, de sőt helyi szabályai is különösen a lelkére kötik a bizottságnak.

Most már t. Bizottság, még ha tekintetbe veszem is azt, hogy az ország áldatlan politikai viszonyai és zavarai, az összeállításánál fogva a közigazgatási szervekkel mintegy összekötött színügyi bizottság szabad működését is korlátozzák és bénítják, mégis, még ennek daczára is, hogyan lehetséges az, hogy egy társulat, mint a jelenlegi, egy hat hetes időnyen át, ősdi, múlt századbeli darabokkal valóságos ószerárú kiállítást rendez naponta telt házak előtt? Hogyan lehetséges az, hogy ezidő alatt három gyöngye, u. n. újdonság (X. Asszony; Elnémult harangok; Smolen Tóni) kivételével csupa olyan darabot produkál, mely színpadi nyelven már a „könyökén jön ki” a színészeknek?

Hiszen ennek daczára előfordult egy-két régi, melodikus operettnel, amelyet 8—10-szer látott itt a közönség a legjobb erőktől már, s a melyeknek utolsó akkordját is minden gyerek betéve tudja már, hogy össze nem hangolt zenekarral, szörnyű dissharmoniával, harmadrangú erővel produkált az „ifjú hévvel” dicsekvő director úr. És bár néhány kiváló, s igen tekintélyes erő működik a társulatnál, nem egyszer megütközéssel észleljük, hogy a működő tagok jó részénél a normális beszéloképesség is hiányzik, nem is szólva arról, hogy a régen ismert darabok daczára, az összjáték igen gyakran még a szereptudás niveaujára sem emelkedik! Sőt előfordult, hogy az „Otthon” jórészt másodrangú tagokkal ment, s ezúttal a szokatlan feladat miatt aggodalommal, gondnal, készülten játszó compania, a darab erejével karöltve tán a legsikerültebb estét adta. Nyilvánvaló ebből, hogy más esetekben a rendezés és fegyelem hiánya eredményezik legfőképpen a sikertelenséget.

Téved azonban a ki azt hiszi, hogy itt a kritika nagyvárosi létrafokáról akarok beszélni. Isten mentsen és őrizze meg minékünk bár az elfogadhatóság mértékét! Hiszen az utolsó két hét igazán ősdi, gyöngébb szereplőkkel bemutatott műsora, a botrányos zenekar, a sok, nagyon sok kívánni valót hagyó összjáték és nagyon hiányos rendezés legalább is oly szembeötlő jelenségek, s ezeknek kívánása legalább is oly elemi követelmények, melyeket még a vidéki színészet első elemi osztályában is meg lehet követelni. Aztán minek szóljak arról, hogy játék közben a szereplők közt magánbeszélgetések és rendezői utasítások hangzanak el; hiszen ezt még az erkélyen ülők is hallják!

Mindezekre csupán felhívni kívántam a t. Bizottság figyelmét. Nem is czélom semmilyen polemia e levélen túl bocsátkozni senkivel, s ezért a lehető ellenérvekre is már itt megfelelek.

Nem fogadhatom el azt a kifogást, hogy az esténkinti telt házak, megjegyzéseim ellenkezőjét bizonyítják. Nem pedig azért, mert Dés város színházlátogató közönségének a színház úgyszólván már az építésnél szűk volt. Nyolcz-tíz év alatt pedig ez a közönség megháromszorozódott. Újabb szenzációk (János vitéz a tavaly, Cyranó azelőtt, Gésák még azelőtt) mindig három zsufolt és egy-egy jó délutáni házat adtak. Egy telt házra való közönség pedig mindig van, s ez a közönség a kis város unalma, és a színházra való ráéhezés miatt a rövid időny alatt mindig ott van. (Persze tán a „Vén bakancsos”-ban még sem!)

Most már telt ház legalább 400 koronát jelent, s ha az átlagos estét 300 koronára tesszük, a 6 hét 14 ezer koronát jelent. Ezzel szemben legalább is egy kis műsorhoz a közönségnek is igénye lehet! És aztán Makó, Tiszai, Micsei, Földesi, Polgár, mind azzal jött és mind elismerte, hogy az erdélyi kerület leghálásabb fészke Dés. Kevés igényű és szorgalmas színházlátogató közönsége van, míg az anyaváros, Marosvásárhely, újabban szerződött, drága erők

TÁRCZA.

A fenyőfa alatt.

Írta: Katona Ernő.

A levegő csodálatosan enyhe volt. Finom párázat szállt föl a nedves földből, hasonlatos a tavasz első, részegítő lehellethez. Künn, a nagy téren a sorba állított fenyőfák békésen terjesztették langyos, kellemes illatukat s a karácsonyi kirakatok fénye most érte el a tetőpontot.

Keményfynének, amint tágas szobájába lépett, első dolga volt kitárni az ablakokat. Meglehetősen öreg asszony volt már, de edzett, makacs és nagyon szép. Szeme ragyogó, arca üde, hajának valami ezüstös reflexe volt, mely tiszta fényt vetett a fonatok hajlásánál. Egész lényéből az egészséges és a törhetetlen akarat ereje sugárzott.

Egymásután bontotta föl a magával hozott csomagokat s arczán egy pillanatra könnyű mosoly futott át, ami a karácsonyi ajándékokat osztályozta. Különös mosoly volt az, mintha jóságból és megvetésből keverték volna össze.

— Végre is ebbe bele kell törődnünk, — mormolta vállatvonva. — Ki kell tartanunk, mert a mi számunkra nem létezik jól megérdemelt nyugalom, s a mi komédiánknak nem lesz vége.

S mint aki el van szánva hiven teljesíteni kötelességét a végső perczig azon körben, melybe a végzet, talán tetszése ellenére helyezte, leült íróasztalához s hosszú, határozott, éppen nem öreges betűkkel czimezte meg a karácsonyi ajándékok jelző kártyáit. Mindig lilá tintát használt, mert azt tartotta, hogy minden írás tartalma fekete az emberi hazugságoktól, legalább a betűk legyenek derűtek.

— Sok póz, bőséges vacsora, jó adag szentimentalizmus és egy nagy, de nagy hazugság: ez a mi karácsonyunk. Te vagy az gyermek? Ne nézz körül, ezek estére valók. Jobb is szeretném, ha most kimennél.

— Nem. Én vagyok. — Érdes, de nagyon elfogult hangon mondta ezt a három szót egy szikár, öreg ember, ki halkán, zaj nélkül lépett be a szobába.

Az asszony letette a tollat és hirtelen mozdulattal felállott.

— Akadt volna valami mondani valónk? — kérdezte száraz, unott hangon. Nagyon fagyos tekintettel mérte végig a férjét, de azért kezének egy lágy hajlásával helyet mutatott neki. — Az nem tilt le.

— Akadt-e valami mondanivalóm? — kezdte zavartan. — édes istenem, azt hiszem régen akadt volna már, ha te megengeded volna, hogy elmondjam.

— Azt hiszem, fölösleges.

— Nem az! Nem, nem. Meg kell, hogy hallgass végre. Nem lehet ezt az életet így tovább folytatni Mária. Lásd be, nem lehet. Megöregedtem, összetört a kor, meg ez az életmód és most nagy szükségem van a családi élet melegére. Huszonöt év óta hordozom ezt az átkot, de most már roskadozom alatta. Mária, gondold meg, huszonöt év óta nincs otthonom.

— Tudom! Éppen huszonöt évvel ezelőtt dobtad el magadtól.

— Nem dobtam el. Mária, kérlek, ne vádolj. Az asszony nem félt, konok szigorúsággal szorította össze finom hajlásu ajakát.

— És ha úgy volna is, — folytatta komoran a férfi, — megszenvedtem érte. Volt időm a megbánásra s eléggé megbántam. De keserű ez nagyon. Mást reméltem öregségemre.

— Nem emlékszem, hogy szemedre hánytam volna az én elvesztett reményeim.

— Ne légy kegyetlen. Nincs fegyverem ellened, csak a kérelem joga. Nem kényszeríthetlek, mert az érzelmeket kényszeríteni nem lehet, habár urad vagyok.

A nő heves tiltakozással emelte föl a kezét. — Én magam vagyok a magam ura, én magam egyedül.

— Jól van, de légy hát akkor az indulataidnak is ura. Gondold el Mária, hogy karácsony van. Nincs harag, ami el ne olvadna a karácsonyi béke melegében. Annyi év után se tudnál megbocsátani? Gondolj első karácsonyunkra és...

— Nincs okom semmire se gondolni azon kívül, hogy te engem huszonöt évvel ezelőtt megcsaltál, gyáván és hitványul. Én nem ismerem a hűtlenséget, de nem ismerem a bocsánatot sem. Amint erős és osztatlan volt a szerelmem egykor irántad, úgy erős és osztatlan most a megvetésem is. Én nem tudok az érzelmekkel alkudni.

— Mária, ne vétekezzél az Isten ellen. Erre tanít téged a szentírás, a mit naponként olvasol?

Az asszony fölugrott. Szeméből lobogó tüze szikrázott annak a fektelen gyűlöletnek, mely épp oly friss volt ma, mint huszonöt évvel ezelőtt a csalódás, kiábrándulás, felébredés rettenetes pillanatában.

— Igen, erre tanít a szentírás. Olvasom naponként, nem a naiv lelkek együgyű áradozásával, hanem egy megcsalt asszony igazságát kereső keserűségével. Elmerülök benne, ismerem minden betűjét és minden betűje bizonyoságot ad arról, hogy az emberek hitványak és nyomorultak a világ kezdete óta. Azt látom és olvasom belőle, hogy e gyöngeség, bűn mindenre rányomja bélyegét és nincsen nagyság, mely eredményében vagy eredetében ne lenne romlott. Salamon bölcsességét is el-

mellett is finyás és kritikus, s minden társulatot anyagilag diruál.

Hiszen az is igaz, hogy a vidéki színezet némileg üzleti kérdés is. Legyen azonban ez az üzlet viszonyos. Adok, hogy kapjak is. Ennyit a társulat ügyeiről!

És a külső és belső rend! Hol is kezdem t. Bizottság? Talán mégis a tisztaságon kezdem! Bár ez, legalább a portörles magaslatáig eljutott volna! A páholyok könyöklője, az ülések, a czirádák, a fal csupa régi-régi szomorú, sötét por. Színházlátogató ruhák és blouse-ok, jó éjszakát! A világítás és a sörés! No de jó hogy a fűtés okozta légkeringés újabban fölöslegessé teszi a szellőztetést. És a színpalak, a díszletek!...

No de van ennél egy fontosabb is. Divatosak a pótszékek. Néha elkerülhetetlenül szükségesek. De kiadni pótszékre szóló jegyet tömegestül és nem adni érte pótszéket, ez mégis rátorozik valakire! És a pótszékek elhelyezéséből eredő tűzveszélyes helyzet, mégis csak lényeges kérdés.

De már így is eleget mondtam.

Igen t. Bizottság! Szavaim egyszerű és rideg célja rámutatni a hiányokra és a kivánásokra. Összinté szó, mely igazságokat akar mondani, sértő szándékú nem lehet; az enyéim nem is azok. Meggyőződése, hogy az őszinteség gyakran szükséges is.

Ezzel a hittel vagyok a t. Bizottság kész híve:

Dés, 1905 november 16.

Bene Ferenc.

HIREK.

— **A széki mandátum.** Az általános választás alkalmával a kisebbségben maradt Szemere-párt a választást petícióval támadta meg azon a címen, hogy Révai etetés-itatás és vesztegetés révén jutott a mandátumhoz. A petícionálók kérték a választás érvénytelenítését s annak megállapítását, hogy az érvényes szavazatok általános többségét nem Révai Mór, hanem Szemere Miklós nyerte el. A Kuria tavasszal tartott alaptárgyaláson elrendelte a vizsgálatot, amelyet a nyáron le is írtattak. Mintegy 800 tanút hallgattak ki. Kedden volt ez ügyben a folytatólagos tárgyalás a kir. Kuria első választási tanácsában Paiss Andor elnöklése mellett. Előadó: Ádám András kuriai bíró, a kérvényezőket Farkas János dr. ügyvéd képviseli, a megtámadott képviselő védője Edvi Ilyés Károly dr. választásvédő Hoffer Aladár. Az érdemleges tárgyalás előtt a kérvényezők

homályosítja az, a miből eredt, a Dávid király aljas szerelme. Megtanultam belőle, hogy a bocsánat a legüresebb és leghazugabb dolog, mert a saját lelünk becsstelenségét nem moshatja fehérre a mások langyos környezete. És én nem azért vetlek meg téged, mert ellenem vétettél, hanem mert tekintet nélkül reánk, magad egyéniségében jellemtelen vagy és közönséges.

— Irtózatoss vagy, Mária.

— Irtózz hát tőlem és hagyj békén. Sok dolgom van még, éppen neked czimezem a karácsonyi ajándékot.

— Kegyetlen hazugság.

— Az, nekünk. De nem is a mi kedvünkért játszom ezt a komédiát. Minden hazugságnak két oldala van és az egyik rendszerint irgalmas. Készen veszem az ajándékokat, mert már öreg vagyok ahhoz, hogy magam fáradjak velők, egyedül a tiedet csinálom a saját kezemmel. Hetekig dolgozom rajta a legnagyobb gonddal és annyi melegséget, annyi gyöngédséget öntök bele, amennyire még az én szívem képes. De jól tudod, hogy ez nem téged illet. Rád sem gondolok, mialatt készítem, csak a gyermek van szemem előtt, akinek a nyugalmáért, bennünk vetett hitéért maradtam veled akkor s akinek a boldogságáért játszom már huszonöt év óta ezt a szerepet. És most hagyj békét; ne háboríts meg többet, mert az én megvetésem karácsonyi hangulatokkal meg nem indíthat soha. Érted? — Soha!

Leült újra az íróasztalához és vissza se fordult többet.

II.

Túl pedig, az épület másik szárnyában, ahol a gyermek lakott, most játszottak az első felvonást: a huszonöt év kezdetét.

meghatalmazottja kijelentette, hogy azt a kérelmet, amely szerint Révai helyett a kisebbségben maradt Szemere Miklós nyilváníttassék megválasztott képviselőnek, elejti, s csupán a választás érvényesítése iránt előterjesztett kérelmét tartja fenn. Ezután Ádám András előadó bíró belefogott a vizsgálat adatainak ismertetésébe. A tárgyalás néhány napig fog tartani.

— **Szabad Lyceum.** A Szabad Lyceum e hó 4-én kezdette meg negyedik évi működését. Rigler Gusztáv dr. egyetemi tanár tartotta meg az első felolvasást. Rigler, a tudós tanár, előadását „A Rivierán át Spanyolországba” című út-leírása képezte. Útjának ezen érdekes út-leírását már felolvasta Kolozsváron az O. K. E. Kolozsvár vidéki osztályának és a mensa akadémiának három esztélyén. Minden alkalommal nagy hatást ért el. A hatás itt sem maradt el. A leírás érdekességét fokozta az is, hogy előadását Olasz-, Francia és Spanyolország főbb nevezetességeinek bemutatásával kísérte.

Az elmúlt év Madridban, Spanyolország fővárosában hozta össze a földkerekség orvosait. A kolozsvári egyetem orvoskari tanártestülete a tudós tanárt bizta meg képviselőtével, hogy bebizonyíthassa, hogy mi is élünk és munkálkodunk. Egy éve múlt annak, hogy egy nyolczas csoport találkozott össze a fiume kikötőben, amelynek tagjai a madridi kongresszusra igyekeztek. Hajóra ülve vígan érkeztek meg Velenczébe, ahol eléjük tárult a gyönyörű Campanile tornya, a Dogék palotája. Milanón, Genuán, áthaladva jutottak el Nizzába, abba a városba, ahol a világ legnagyobb virágpiacza ragadta meg különösen figyelmüket. Innen látogattak meg a kártyabarlangjáról híres Monté-Carlot. Majd Marseille-en haladtak át. Ezután egymásután érik a gyakori átszállások, míg végre eljutottak Spanyolországba. Először is Barcelonán van szerencsésük megismerni, ahol a hatalmas Columbus-szobor köti le figyelmüket. De nemsokára — 20 órás utazás után — megérkeznek Madridba, amely városnak sok gyönyörűséget örökölt meg gépével a tudós tanár. A spanyol királyi család szívesen beszélgetett velük, amikor a kongresszus tagjai megjelentek a királyi család fogadásán. A város megvendégelte őket. Azonban egyiknek sem volt annyi külföldi látogatója, mint a spanyolok nemzeti mulatságának, a Uikaviadalnak. Itt következik azután a bires viadal leírása, amelynek egyes részleteit sikerült lefényképeznie a tudós tanárnak. A kongresszus befejeztével Toladón, Sevillán keresztül Granadába érnek, ahol három napig időztek. Majd Tangerbe kerültek, honnan Gibraltár felé tartott hajójuk, ahova szerencsésen el is jutottak. Innen kiindulva, a harmadik reggelen szinte mulandóhíkus csoportosul össze a fedélzeten a magyarok csapata, mert Marseille felé közeledtek. Itt gyorsan átesetek a börtöndök vizsgálatán, aztán kimentek a vasúti pályaudvarba, hogy gyorsan haza jussanak.

Kár, hogy a képek vetítése nem igen sikerült az első előadás feleiben. 11-én Körösy György dr. tartott felolvasást „A naprendszer és életjelenségei”-ről. A nagy természetben mindenütt bizonyos állandóságot látunk, amiből azt vagyunk hajlandók következtetni, hogy ez mindig így volt s örökké így lesz. Pedig a természetben örökös

De a szerepek meg voltak cserélve. Látszott ez az asszony roskatag alázatosságán, amint férje felé hajolva, bűnbánóan kínálta oda bűbajos szépségét. Asszony volt, ki legerősebb fegyverének bájai hatalmát tartja és most ehhez nyúl, hogy megtörje a férfi haragját.

És a férj érezte e fegyver hatalmát, a hullámzó vér örületes lázat megkínzott ereiben, a halántékok lüktető tüzesességét. De anyja fia volt: az a makacs, megtörhetetlen jellem, melyet nem lehetett meglágyítani szentimentális hangulatokkal és érzéki vágyak erejével.

Lehunyt szemét, melyet kápráztatott ez a tűneményes szépség és hangja szenttelen, hideg volt, mikor megszólalt, hijával az indulatok legcsekélyebb rezgésének is.

— Mondtam, Marienne. Együtt kell maradnunk az öiegekért. Abban a hazugságoktól ment, tiszta légkörben nőttem fel, mely az ő családi életüknek éltető eleme; nem tudnám elviselni, hogy a mi gyalázatos boldogtalanságunkkal megkeserítem az estéjüket. De a komédiát csak mások előtt kell játszunk, magunk tisztában vagyunk egymással.

— De nem vagyunk! Értsd meg végre, hogy nem vagyunk. A te magadra erőszakolt hidegségeddel nem szakíthatod szét a mi szívünket. Jobban össze van az forrva, mint amennyire magadnak be mered vallani. Szeretlek, olyan örült szenvedéllyel, ahogy csak nő valaha férfit szeretethetett.

— Igen, — szolt az keserűen — most szeretsz, mert nem vagyok a tied. Addig szeretnél, míg ismét el tudnál nyerni. De ez nem sikerül többé. Most már a magamé vagyok, egyedül a magamé. Csábajid nincsenek rám többé hatással és ez a szabadság! Az én szabadságom!

— És azt hiszed, sokáig tarthat ez? Azt hiszed, ér az valamit, ha másutt kárpótoid magad?

fejlődés van, amely soha meg nem szűnik. Ha visszatérünk a fejlődés eddigi láncolatán, akkor arra jutunk, hogy Naprendszerünk egy óriási fekete űr volt, amelynek közepétől, ahol ma a Nap van, 32 trillió km. távolság volt s van most is. És ez űrben a világok százai élnek. Kérdheti valaki, honnan tudjuk ezt? Megtanít rá maga a nagy Mindenség, csak ki kell belőle olvasni. Kutatták is sokan a nagy titkot, míg végre felismerték a valóságot. A valóság felderítését a távcső feltalálása segítette elő, amelylyel be tudunk hatolni a végtelenbe, ahol folytonos fejlődés tárl elénk: vannak ott a születés pillanatában levő világok, óriási kiterjedésű ködfoltok, amilyen valaha a Naprendszer is volt, alaktalan izzó gáztengerek, betöltve 10—100-szor akkora tért, mint aminőben Naprendszerünk mozog, s vannak ott már oly köd-oczeánok, a melyeknek szélén gyűrűalakú ködben látszik a gömbalakba átmenő mag, jövőbeli központi nap. Ilyen gyűrűs világa Naprendszerünknek is van: a Saturnus. Ilyen ködtenger foglalhatta el a helyét az idők végtelenében Naprendszerünknek is, amely kiterjedt a legszélső bolygóig, a Neptunusig, sőt azontúl is. S amint a hó csökkenni kezdett, a köd összehúzódott, tengelye körül forgásba jött, majd a sarkokon belapulva és az egyenlítőjén kidudorodva egyszer csak elhajította magát az első bolygót a Neptunust, amely ugyanabban a síkban központja körül forogni kezdett s forog ma is. Azután egymásután dobta ki magából az Uranust, Saturnust, a Jupitert, Marsot, Földet, Venust és a Merkurt. De ez a fejlődés nem ment simán, mert óriási forradalmak voltak, amelyek létrehozták az üstökösöket és meteorokat. Egy ilyen forradalom szülte a Jupiter és Mars között levő körül-belül 400 kis bolygót. És mindezek a Nap testéből szakadtak ki. Bizonyítja az, hogy a Nap egyenlítői síkjában forognak mind. A nagy átalakulás még most is szemlélhető a Napban, amely gázállapotban van még, de csepfolyóssá válik, majd szilárdra lesz. A átalakulást bizonyítja a Nap kitörései is. Ezekután rendre következnek a Föld, a Hold és a többi hét bolygó ismeretése a rajtuk észlelhető jelenségekkel együtt. Ezek életéről tanuskodnak, a Mindenség életéről, amely telve titkokkal, amelyeket fel nem fedezünk soha. Ez volt a tárgya a tanulságos felolvasásnak, amelyet élvezetesebbé tett az is, hogy a minden igényt kielégítő skioptikon most tökéletesen működött. A felolvasás végeztével nagy örömtünkre megismételték a multkori felolvasás első részét, miáltal élvezetet nyújtottak a festői tájak szépségével, a sok gyönyörű épület és a szobrok fenségének látásával.

Itt kell különben megemlítenünk azt a hírt is, amely szerint a jövő előadásán már nagyobb képekben fogunk gyönyörködni. Dicséret illeti főgimnáziumunk diákjait s különösen azokat, akik az előadásokhoz szükséges felvételeket eszközlik. A jövő szombatán Husz Ödön gimn. tanár fog felolvasni. A felolvasás tárgya: Amire a geológiai tanít.

— **Zenekedvelő egyesületi közgyűlés.** A dési zenekedvelő egyesület folyó évi november 19-én délelőtt 1/2 12 órakor a vármegyeház tanácskozási termében rendes évi közgyűlést — ezt megelőzőleg 11 órakor választmányi ülést — fog tartani. Az egyesület tagjai ezennel meghívtnak oly kijelentéssel, hogy az előzőleg eredménytelenül maradt

A feltékenységnek sötét árnyalata rezgett át ezeken a szavakon, de a nő abban a pillanatban észrevette, hogy hibázott, mert a férfi szemében a megvetés fagyos fénye villant fel.

— És te azt hiszed, — szolt hidegen, — hogy az egész világ a te formádra van teremtvé? Amit legtöbbre becsülök és megkövetelek magamtól és másoktól, az a tisztaság; tisztaság mindenben, testben, lélekben egyaránt. A hűtlenségnek, hazugságnak, csalásnak hajlama sincs meg bennem, ezt még csak tebenned ismerem.

— Igen és a te gőgös tisztaságod elbizakodottságában nem akarod megérteni és megbocsátani a hibákat. Ha vétkeztem is, megbántam keserűen és a megbánás elmos minden szennyet. Ha még oly nagy lenne is a bűnöm, de még nagyobb irántad való szerelmem. Bocsáss meg, esdve kérek, bocsáss meg nekem.

— Nem lehet itt bocsánatról szó, nincs annak értelme köztünk. Ha valaki gyémántot talál, megszerzi magának és abban találja minden boldogságát; ér-e a bocsánat valamit, ha arra jön rá, hogy az a gyémánt hamis, haszontalan üveg? A bocsánat át tudja-e azt változtatni, adhat-e neki értéket?

— De a valódi a nemes gyémánton is lehet hiba, mit durva kéz ejtett rajta és azért a gyémánt mégis gyémánt marad.

— De a női becsületen nem lehet hiba és ha az ember természeténél fogva becsületen, semmiféle bocsánat nem teszi nemessé és semmiféle kiengesztelődés nem adhatja meg neki azt az értéket, mely nem volt meg benne soha.

— De megadhatja a szerelem! És te szeretsz engem. Látom a szemed tüzből, látom az arcodba futó vérből, hogy szeretsz.

— Hallgass szerencsétlen. Mit ér az, ha szeretlek is!

közgyűlés fenti időben tekintet nélkül a megjelentek számára határozatképes lesz. Targysorozat: 1. 1906. évi költségvetés. 2. 1904. évi pénztári jelentés. 3. Tisztújítás. 4. Önálló indítványok.

— **Uj földbirtokos megyénkben.** A régi erdélyi főnemesi családok egyik legrokonszenvesebb tagjával szaporodott meg vármegyénk birtokos osztálya. Ugyanis gr. Lázár Vince Dengelegen birtokot vásárolt és ott állandóan letelepedett.

— **Eljegyzés.** Almay István, a szamosvölgyi vasút rokonszenves tisztviselője, e hó 6-án tartotta eljegyzését Kepri Juliska kisasszonnyal, a szamosújvári polgári leányiskola egyik nagyműveltségű tanítónőjével.

— **Áthelyezés.** A honv. miniszter Ranezay Imre csendőrtiszt helyettesét Désre s helyébe Kemény Ödön hadnagyot Beszterczére helyezte át.

— **Áthelyezés.** A pénzügyminiszter Gufárd János katonai szolgálatból hazatért számtisztet a székelyudvarhelyi számvevőséghez helyezte át.

— **Kinevezés.** Huszár Márton díjtalan számgyakornokot a pénzügyminiszter díjas gyakornokká nevezte ki.

— **Halálozás.** Sulyán György ácsmester, Désváros képviselőtestületének tagja, életének 45 ik évében elhunyt e hó 9-én Désen.

— **Erzsébet emlékünnepe.** A dési polgári leányiskola Erzsébet királyné emlékére november hó 19-én d. e. 9 órákor az iskola helyiségében ünnepélyt tart a következő sorozattal: 1. Hymnus. Éneklik a növendékek. 2. A hazáról, Pósa L.-től. Szavalja Krémer Lujza I. o. t. 3. Hazám leányai, Erdélyi Zoltántól. Szavalja Boros Alicze I. o. t. 4. Erzsébet, Felek Sándortól. Szavalja Szilágyi Zuzsa II. o. t. 5. A királyné álma, Pósa L.-től. Szavalja Reithoffer Margit II. o. t. 6. Gyászdal. Ének. 7. Meghalt a királyné. Szavalja Gál Julia III. o. t. 8. Bugnak a harangok. Páros ének. Éneklik Hegyi Aranka és Veress Ilona IV. oszt. tanulók. 9. Hymnus, Kőlcsey Ferencztől. Szavalja András Aranka III. o. t. 10. Emlékezés Erzsébet királynéira. Irta és mondja Veszprémi Julia IV. o. t. 11. Erzsébet ravatalánál. Vargha Gyulától Szavalja Antal Józsa IV. o. t. 12. Szózat. Ének.

— **Erzsébet emlékünnepe Szamosújvárt.** A szamosújvári állami polgári leányiskola növendékei a Városi Vigadó nagytermében folyó év november hó 20-án délután 5 órákor Erzsébet emlékünnepet rendeznek. Műsor ez: 1. Gyászdal. Szögedy-Divényi. Karének. 2. Felolvasás, tartja Vukovics Mártha polg. isk. tanítónő. 3. Népdalok. Karének. 4. „A virágok és a királyné.” Irta Sas Ede. szavalja Scheint Jolán III. o. növ. 5. „Erzsébet és Hungária”, drámai költemény dalokkal. Irta Tordai Grail E. és Gaál Anna. Személyek: Hungária: Bóné Emma IV. o. növ. Erzsébet: Koróján Livia IV. o. növ. Magyar leány: Demeter Ilona IV. o. növ. Magyar fiú: Hirsch Erzsébet III. o. növ. Szavaló leányok: Nagy Ilona, Kovács Irma, Székely Erzsébet III. o. növendékek, Rigó Katalin, Schönthal Fanni, Szabó Róza IV. o. növendékek.

— **Meglopott vasúti pénztár.** E hó 6-án éjjel a szamosújvári vasúti pénztárt kirabolták. A tettesek a pályatestre néző iroda ablakát betörték, azon bemászva, nagy bátorsággal neki fogtak a nehéz munkának. Leakasztották a falról a terjedelmes és több ezer korona értéket képviselő

És azzal kiment, az asszony pedig sokáig sirt még tehetetlen vergődésében.

És aztán: este! — A kandalló tűzétől derült szalonban fölgultak a fenyőfa bizalmas lángjai s a zöld galyak alatt fehér terítőn a szeretet melegét hirdették a názáreti mártir ajándékai.

És a megbocsátás nagy ünnepének tiszta fénye ragyogott mindenben.

Az öreg Keményffy repeső örömmel gyönyörködött neje ajándékában, s mialatt vigyázva, gyöngéd ügyetlenséggel csókolt meg az ezüsthaju matrózat, szelid szemrehányást tett neki, amiért annyit fáradt miatta. Az asszony pedig ép oly vigyázó szeretettel adta vissza a csókot és derült mosolylyal felelte, hogy az neki igen nagy gyönyörűség.

S a fiatalok! A gyermek átkarolta neje derekát, s ajkuk tüzes, forró csókban tapadt egymásra.

De mintha egy pillanatra elhomályosult volna a szoba, mintha szívöket valami keserű érzés szoritotta volna össze, mintha mind a négyük torkából erővel tört volna ki a harag áradata, hogy oda kiáltásuk egymás szemébe: hazugság! hazugság!

De nem! Csak káprázat volt ez. A gőgös, konok öregasszony odanézett a fiatalokra és mosolygott, azok pedig visszanéztek rá és szintén mosolyogtak.

És mosolygott minden; a szoba selyem kárpitjai, a kandalló vigan lobogó tüze, a drága ajándékokkal rakott terítő diadalmas fehérsége.

Közepén pedig, mint a nagy ünnep glóriás szimbóluma, káprázatos pompájában magaslott föl a sudar fenyő és balzsamos, édes illat áradt szét az üde lombokból, melyeken még érezni lehetett a havasok szeplőtlen, tiszta leheletét.

jegytartó szekrényt és az alatta levő kézi pénztárt s a vásártérre néző ablakon keresztül kiemelték az udvarra. Majd a sertés-rakodó egyik kőterrasza alatt neki fogtak az így kiszállított szekrény tartalmának kifosztásához. Azonban csalódás érte a betörőket, a kézi pénztárban csak 70—80 korona összeg volt, amelyet zsebre vágtak s úgy látszik, vagy bosszúságból vagy még több pénzért kutatva, a több ezer darabot kitevő jegykészletet teljesen összehányták. A betörők munkáját nagyon megkönnyítette az a körülmény, hogy a most épülő állomási épületnél éjjeli őrköt a vasút nem alkalmazott, s mivel még a főnök is a városban lakik, úgy a felvételi épület, mint a nagy áruraktár teljesen felügyelet nélkül állott. Már a kora reggeli órákban a csendőrség és a városi rendőrség együttesen a legszeleesebb körü nyomozatot indították s már nyomában is vannak a tetteseknek.

— **Meglopott báróné.** Szerdán délután az a feljelentés érkezett a kolozsvári rendőrséghez, hogy báró Bánffy Albertnének szerdán délből az alsózsuki Hubertus-villában 300 koronát tartalmazó ridikülje eltűnt. A gyanu azokra az emberekre irányul, akik ott pinczér szolgálatot tettek s akik szerdán délután a vonattal Kolozsvár felé vették útjukat. A rendőrség büntügyi osztálya a vasúti rendőrséget felhívta, hogy a beérkező állítólagos tetteseket vizsgálat alá vegye. A rendőrség terve azonban megfűszert, mert a delikvenssek úgy látszik neszét vették, hogy Kolozsvárt várnak rájuk és így másfelé vették útjukat. A kolozsvári rendőrség ebben az ügyben szigorú vizsgálatot indított és a szomszédos városok köztük Dés rendőrségét is megkereste a tolvajok kézrekerítése végett.

— **Királysértés.** Megirtuk, hogy a kolozsvári kir. törvényszék már több ízben foglalkozott Bulbuk Márton széplaki birtokos királysértő perével, melyet a kir. ügyészség indított ellene, mert a januári képviselőválasztások Széplak községben, mint az ellenzéki jelölt Gróf Wass Béla embere, tüzes beszédet tartott, melyben állítólag a következőket mondta volna: „Ne tartsatok a királlyal, mert nem adta meg, amit ígért.” Bulbuk ellen megindították a büntügyi eljárást. A vizsgálat folyamán akadtak tanuk, kik úgy mondták, hogy Bulbuk használta beszédében az inkriminált ki fejezéseket. A kolozsvári kir. törvényszék vádtanácsa a napokban harmadizban tárgyalta az ügyet. Kintunt, hogy a vád tanui Bulbuknak személyes ellenségei voltak, azért állították róla a felségsértést. A vádtanács ez okból megszüntető határozatot hozott.

— **Szimfonikus hangverseny.** Deczember hó 7-én a beszterczei 82. számú gyalogezred zenekara a vármegyeház dísztermében symphonikus hangversenyt tart. Kezdeté pout 1/2 9 órákor. A hangverseny után táncz.

— **Előadások munkások részére.** A „Dési Ált. Szak- és Munkásképző-Egylet” a Szabad Lyceum felolvasóinak támogatásával előadásokat rendez. Az előadások november 19-én kezdődnek és 1906 február 27-én végződnek. — Minden héten 3 előadás lesz és pedig: vasárnaponként d. n. 5—6 óráig, kedden és pénteken este 8—9 óráig. Összesen 43 előadás. Az előadásokon való részvételi díjtalan. Pontos megjelenés kéri. — Sorrend: Magyar irodalom és történet. (14 előadás.) Előadó: Dr. György Zsigmond főgimn. tanár úr. (Minden vasárnap d. n. 5—6 óráig.) Első előadás november hó 19-én. — Világtörténelem. (15 előadás.) Előadó: Dr. Lukinich Imre főgimnáziumi tanár úr. (Minden kedden este 8—9 óráig.) Első előadás november hó 21-én. — Az ember. (14 előadás.) Előadó: Dr. Kőrösy György főgimnáziumi igazgató úr. (Minden pénteken este 8—9 óráig.) Első előadás november hó 24-én. — Az előadások a Dési Ált. Szak- és Munkásképző-Egylet helyiségében (Borsos-utca 11. sz.) lesznek megtartva. — Ha a helyiség a jelentkezők befogadására elégtelennek bizonyulna, a vezetőség tágasabb helyiségről gondoskodni fog.

— **„Antidol”** a legjobb gyógyszer fejfájás, ideges fejfájás és nátha ellen. A szert nem kell bevenni, néhány csepp a tényleg eldörzsölve s használati utasítás szerint belélegezve, azonnal megszünteti a bajt. Sok ezer ember használja s mindenki csak jót mond róla. Kérdezze ismerőseit, hogy használta-e már az „Antidol”-t, amely egyszerű hatásért arany éremmel lett kitüntetve. Egy üvegcské ára 1 korona 20 fillér és 35-ször mulaszthatja el vele fejfájását. Kapható: Clemens Albert és Wolff Bogdán gyógyszerártaiban. 8—20

Kiadja a szerkesztőség.

Hirdetések.

Sz. 2600—905. tlkvi.

1—3

Hirdetmény.

Oláhvásárhely község telekkönyvei általános tagosítás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest át-

alakíttatnak s ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. t.-cikk és az 1889. évi 38. t.-cikk, úgy az 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottatik.

Ehhez képest az átalakítási munkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás Oláhvásárhely községében 1906. évi április hó 2-ik napján fog kezdődni és vég befejezésig fog tartani.

Ennélfogva felhivatnak mindazok:

1. kik a tljkvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tlkvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamán alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az állításra az 1886. évi 29. t.-cikk 15—18. és az 1889. évi 38. t.-cikk 5, 6, 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték-elengedés kedvezményétől is elesnek;

3. mindazok, kiknek javára a tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, avagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek;

4. továbbá felhivatnak az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, avagy meghatalmazottaik által jelenjenek meg és az új tlkvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkv végleges átalakítása után a téves bevezetések-ből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságtól.

Kékes, 1905 október 31-én.

Weress Ferencz,

kir. járásbíró.

Feladési hirdetmény.

A nagyilondai nemesi családok tulajdonát képező Nagyilonda község határában fekvő 292.1 kat. hold kiterjedésű erdőbirtokon levő és 13.370 m³-re becsült hasáb és dorong vegyes tűzifa folyó évi november hó 23-án délelőtt 11¹/₂ órákor Nagyilonda község-házánál, írásbeli ajánlatokkal egybekötött szóbeli nyilvános árverésen fog eladatni.

Kikialtási ár 13.382 korona.

Venni szándékozók kötelesek a kikialtási ár 10⁰/₁₀-át bánatpénzképen az árverést vezető biztos kezéhez letenni az árverés megkezdése előtt.

Zárt és kellőképen felszerelt ajánlatok a nagyilondai körjegyzőhöz postán is megküldhetők.

Kikialtási áron aluli vagy utóajánlatok el nem fogadhatók.

Az árverési és szerződési feltételek a nagyilondai m. kir. járási erdőgondnokságnál, valamint a nagyilondai körjegyzőségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Nagyilonda, 1905 november hó 6-án.

A közbirtokosság elnöke.

Szamosvölgyi vasút alkalmazottainak fogyasztási szövetkezete.

Pályázati hirdetmény.

A „Szamosvölgyi vasút alkalmazottainak fogyasztási szövetkezete” igazgatósága ezennel pályázatot hirdet egy boltosi és egy bolti szolgai állás betöltésére.

Ezen állásokra a kérvények a szövetkezet igazgatóságához címezve **flyó évi december hó 1-ig** nyújtandók be s felszerelendők az illető születési, erkölcsi és iskolai bizonyítványaival, továbbá az eddigi működését igazoló bizonyítványokkal.

Pályázóknak magyar honosoknak kell lenniök, s a boltosi állás elnyerésére csakis azok tarthatnak igényt, kik igazolni képesek, hogy mint képzett kereskedők vagy önállóan, vagy pedig egy már létező fogyasztási szövetkezetnél eredményesen működtek.

A boltosi állás évi 1200 korona utólagos havi részletekben folyósítandó fizetéssel és $\frac{1}{2}\%$ forgalmi jutallékkal, a bolti szolgai állás pedig 400 korona évi fizetéssel lesz egybekötve.

A boltosi állást elnyerni kívánók 2000 korona óvadékot tartoznak a szövetkezet pénztáránál letenni.

Fentartjuk magunknak a jogot, hogy a beérkező kérvények közül — tekintet nélkül az esetleg benyújtandó kedvezőbb ajánlatokra, szabadon választhassunk.

1905. évi december 1 én déli 12 órakor a pályázat lejár s később beadandó kérések nem lesznek tekintetbe vehetők.

Dés, 1905 november hó 12-én.

Szamosvölgyi vasút alkalmazottainak
fogyasztási szövetkezete igazgatósága.

Szamosvölgyi vasút Részvény-Társaság.

Sz. 9845—I.

Hirdetmény.

A szamosvölgyi vasút mészégető telepein az **égetett mész előállítás** kishavasi erdőjében az **erdőtermények feldolgozása és Galgó állomásra való befuvározása** körül felmerülő összes munkákat az **1906, 1907, 1908 és 1909.** években vállalati úton szándékoznán biztosítani; — erről a vállalkozni szándékozók oly felhívással értesítettek, hogy a szóban forgó munkák elvállalására vonatkozó, a vállalati feltételeknek megfelelően kiállított zárt írásbeli ajánlataikat alulírott vasútigazgatósághoz **flyó évi november hó 20-ik napjának déli 12 órájáig** adják be, mivel a később érkező ajánlatok nem lesznek figyelembe véve.

Ajánlatok csakis az összes munkákra együttesen fogadtatnak el.

A munka kiadására vonatkozó részletes szerződési feltételek egy (1) korona előleges beküldése ellenében alulírott vasútigazgatóságnál megszerezhetők.

Dés, 1905 november hó 4-én.

A szamosvölgyi vasút részvénytársaság
Igazgatósága.

Hirdetések felvételnek

a kiadóhivatalban

Kossuth Lajos-utca 4-ik szám.

Sz. 32—1905.

2—2

Árverezési hirdetmény.

Dés város közös erdőbirtokossága **1905. év november hó 22-én d. e. 10 órakor**, Dés város tanácskozási termében tartandó nyilvános árverezésem eladja a dési határban „Csurgó” nevű dűlőben lévő erdejéből az ág- és galyfák kivételével becsült 979¹⁷ köbméter 1133 darab tölgyfát, még pedig 20—31. 798 darab 547⁴⁵ köbméter 2189 kor. 80 fl. 32—43. 311 darab 372²² köbméter 2977 kor. 74 fl. 44—63. 27 darab 59⁵⁰ köbméter 714 kor. értékben.

A kérdéses erdő a szekerestörpényi határszélen a dési vasúti állomástól 5 kilométernyi távolságra fekszik s jó karban tartott megyei közlekedési út által megközelíthető.

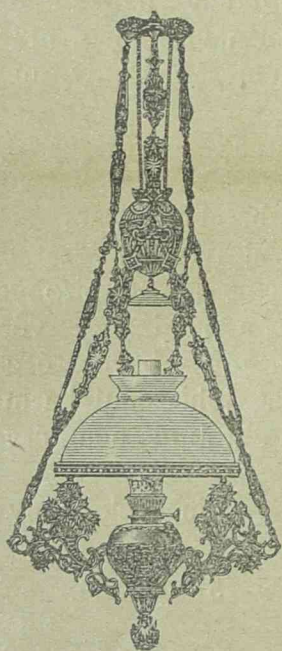
Kikiáltási ár 5881 kor. 56 fl. azaz ötezernyolczszázyolczvanegy korona 56 fillér, a versenyzők kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10 százalékát 590 koronát bántpénz gyanánt az árverező biztos kezéhez letenni.

Írásbeli zárt ajánlatokhoz, melyek a szóbeli árverezés megkezdése előtt nyújtandók be, ugyancsak fenti összegű bántpénz melléklendő. Az írásbeli ajánlatokba világosan beirandó, hogy az ajánlatot tevő az árverezési feltételeket ismeri, s magát az árverezési feltételeknek aláveti. A későn érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Bővebb felvilágosítással Gőczy Károly közös erdőbirtokosság pénztárnoka szolgál.

A közös erdőbirtokosság választmányának 1905. évi október hóban tartott üléséből.

Isaky K. Gábor Váserhelyi Boldizsár
jegyző. elnök.

POLONYI ÉS KANYÓ

üveg-, porcellán- és lámpa-kereskedése

DÉS, (FÖTÉR.)

Ajánlja dús választéku gyári raktárát legelőnyösebb árak mellett. Porcellán és fayence étkező kávé és teás készletek egyszerűbbtől a legdiszesebb kiállításig. Menyasszonyi kelengyák, alkalmi ajándék-tárgyak. Majolika üveg és porcellán dísz tárgyak. Sörös-, boros- és liquer-készletek cristall és színes kivitelben, asztali és függő lámpák, gazdasági lámpások, alpaca és china-ezüst evő-eszközök, kőedények, tükrök és képkeretezés, épület üvegezés.

Vidéki megrendelések pontosan.
azonnal eszközöltetnek.

LENKEI LAJOS
órás és aranyműves DÉSEN, Fötér.

Raktár mindennemű fali, ébresztő, inga és zsebórákban, arany és ezüst ékszerekben.

Legfinomabb berlini szemüvegek nagy választékban kaphatók.

Mindennemű órák és ékszerek javítása műtermemben szakértelemmel, pontosan és jutányos árban eszközöltetnek.

Legmagasabb árban veszek, vagy becse-
rélek aranyat, ezüstöt, régi ékszereket.

Nagy választék china-ezüst tárgyakban
eredeti gyári ár mellett.

Kiváratra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szesz italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodálatos ellenesszennessé teszi az iszákosnak a szesz italát. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó ultra és szerencséhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánnák, egy próba adagot és egy köszönő irattal telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhesen biztos hatásáról. Kezessékünk hogy az egészségre teljesen ártalmatlan. 23—52

INGYEN PRÓBA 378. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje
még ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok
10 fillérre bérmentesítendő.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 378.)

62, Chancery Lane,
London, Anglia.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES IZÜ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dés 1905.